

Sygn. akt V CSK 60/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa W. Sp. z o.o. w W.
przeciwko Gminie Miejskiej Dzierżoniów
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt I ACa 965/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną strony powodowej W. spółki z o.o. od wyroku Sądu Apelacyjnego zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na pierwszej za wskazanych wyżej przesłanek obliguje skarżącego do sformułowania istotnego zagadnienia prawnego, wskazania argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska. Wywód ten powinien być zbliżony do przyjętego przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione wtedy, gdy dany problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie

wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 niepubl. i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09, niepubl.).

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wskazał na istotne zagadnienie prawne- czy poza wypadkami opisanymi w art. 386 § 2, 3 i 4 k.p.c. sąd odwoławczy ma obowiązek uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania z uwagi na treść art. 176 ust. 1 Konstytucji RP i zasadę dwuinstancyjności postępowania. Tak sformułowany problem prawny nie odpowiada przyczynie kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., albowiem wykładnia wskazanych przepisów w orzecznictwie Sądu Najwyższego jest jasna, zaś dokonanie własnych ustaleń faktycznych stanowi obowiązek Sądu odwoławczego, który wskutek wniesienia apelacji rozpoznaje sprawę merytorycznie po raz drugi.

Kolejny problem prawny sprowadza się do możliwości stosowania art. 405 k.c. w stosunkach wynikających z umowy o roboty budowlane w sytuacji braku odpowiedzialności solidarnej inwestora przewidzianej w art. 647¹ § 5 k.c. Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć związek z podstawą faktyczną i prawną kwestionowanego rozstrzygnięcia oraz jednocześnie charakter uniwersalny w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 roku, IV CSK 53/13, niepubl.). Realizacja wskazanej wyżej przesłanki nie polega jedynie na sformułowaniu problemu prawnego bazującego na przepisach wskazanych w podstawie skargi kasacyjnej. Konieczne jest także przedstawienie odpowiedniego wyводу jurydycznego, wykazującego nie tylko zasadność preferowanego przez skarżącego sposobu rozstrzygnięcia zagadnienia, ale także wadliwość rozwiązania postawionego problemu przy wykorzystaniu zapatrywań prawnych wyrażonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sądu drugiej instancji i opartych na poczynionych w sprawie jednoznacznych i stabilnych ustaleniach faktycznych wiążących Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej

(art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Powód nie podnosił zarzutu bezpodstawnego wzbogacenia pozwanej Gminy kosztem jego majątku. Ani w pozwie ani w apelacji nie przytoczył faktów i dowodów o tym świadczących, jak również nie sformułował stosownego zarzutu, który tym samym nie mógł być przedmiotem rozstrzygnięcia. Podnoszona kwestia prawna nie ma więc powiązania z podstawą faktyczną i prawną kwestionowanego wyroku.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.